

гнѣтъ и ще ми отидѣтъ и тѣзи които
могѣ прѣзь цѣлѣ годинѣ да съберѣ.

«А че хубаво ти било намѣреніето,
по сега що да ся направи! трѣба най-
напрѣдъ да заплатишь загубѣтъ на счу-
неното. Този урокъ ще да тя научи — да
ся непрѣдаваш на гнѣвъ никога, за да не
притурашь на единѣ бѣдѣ още и други.»

Ахъ! за напрѣдъ азъ нѣма вече да
оставямъ на градинѣтъ проткѣтъ непри-
творенѣ, и нѣма да ся сърдѣмъ на коко-
шкытѣ за мовтѣ глупости.

«Нима ты мыслишь че въ този ши-
рокъ свѣтъ само кокошкытѣ ще могатъ да
тя сърдятъ?»

Ахъ, тате! сега разбирамъ че не то-
ко тѣ: ето онѣзь недѣлѣ азъ бѣхъ о-
ставилъ Географическѣтъ си картѣ тамъ
дѣто бѣхъ си училъ урокѣтъ; Дѣшка ѣхъ
намѣрва, пакъ зела и перото отъ мастил-
ницѣтъ, та драскала по неѣ, драскала и
замацала полушаріата, тѣй щото не може
вече да ся отличи Европа отъ Америкѣ.

«То ще каже че ты си длѣженъ да
ся вардишь отъ всякѣ поврѣдѣ що мо-